

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 kwietnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Igor Zgoliński (przewodniczący)

SSN Małgorzata Bednarek (sprawozdawca)

SSN Antoni Bojańczyk

w sprawie **N. M.**

skazanego z art. 279 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 1 kwietnia 2025 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego – na niekorzyść skazanego
w części dot. orzeczenia o karze

od wyroku Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze z 18 marca 2024 r., sygn. II K
481/23

uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze z
pkt. 1 oraz pkt. 2-4 i w tym zakresie sprawę N. M. przekazuje Sądowi
Rejonowemu w Kamiennej Górze do ponownego rozpoznania.

Małgorzata Bednarek

Igor Zgoliński

Antoni Bojańczyk

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze wyrokiem z 18 marca 2024 r., sygn. akt II K 481/23, uznał N. M. winnym popełnienia zarzucanych mu czynów, stanowiących występki z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. i art. 91 § 1 k.k. i na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. i art. 91 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności. Na podstawie następnie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k. warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec N. M. kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 2 lata oraz na podstawie art. 73 § 2 k.k. oddał skazanego w okresie próby pod dozór kuratora, a także w oparciu o przepis art. 72 § 1 pkt 4 k.k. zobowiązał N. M. do podjęcia i wykonywania pracy zarobkowej. Nadto na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł wobec N. M. obowiązek naprawienia szkody w całości zasądzając od niego na rzecz J. P. kwotę 9.898,22 zł.

Powyższy wyrok nie został zaskarżony przez żadną ze stron postępowania i uprawomocnił się z dniem 26 marca 2024 r. Nie zostało również sporządzone uzasadnienie powyższego orzeczenia.

Kasację od ww. orzeczenia w części dot. orzeczenia o karze na niekorzyść N. M. wniósł - za pismem z 17 stycznia 2025 r. - Prokurator Generalny, zarzucając mu:

rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 69 § 1 k.k. i w konsekwencji art. 73 § 2 k.k. oraz art. 72 § 1 pkt 4 k.k., polegające na warunkowym zawieszeniu na okres próby wynoszący 2 lata wykonania orzeczonej wobec oskarżonego N. M. kary 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności i oddaniu go w tym czasie pod dozór kuratora oraz zobowiązaniu do podjęcia i wykonywania pracy zarobkowej w sytuacji, gdy stosownie do brzmienia wskazanych przepisów, sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nieprzekraczającym roku, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności i wówczas oddać skazanego pod dozór kuratora w okresie próby oraz stosować środki probacyjne, a niniejszym wyrokiem wobec oskarżonego została orzeczona kara przekraczająca ten wymiar.

Podnosząc powyższy zarzut skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Kamiennej Górze.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Kasacja wniesiona przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść N. M. okazała się oczywiście zasadna, co umożliwiło Sądowi Najwyższemu rozpoznanie jej na posiedzeniu w trybie przewidzianym w art. 535 § 5 k.p.k.

Zgodnie z treścią art. 69 § 1 k.k., w brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2015 r., sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nieprzekraczającym roku, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności i jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Oznacza to, że w sytuacji, gdy przypisane oskarżonemu przestępstwa zostały popełnione po 1 lipca 2015 r., nie istnieje możliwości zastosowania warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności przekraczającej rok. Autor kasacji ma zatem rację, że decyzja o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze 1 roku i 2 miesięcy zapadła zatem z rażącą obrazą art. 69 § 1 k.k. Także dyspozycja art. 70 § 1 i 2 k.k. – jak słusznie zauważył skarżący - nie stwarza w tym zakresie pola do jakiegokolwiek alternatywnej interpretacji. Konsekwencją tego naruszenia było błędne zastosowanie przepisów art. 73 § 2 k.k. oraz 72 § 1 pkt 4 k.k. wynikiem czego N.M.

został oddany pod dozór kuratora i zobowiązano go do podjęcia i wykonywania pracy zarobkowej.

Sąd Najwyższy zatem uchylił zaskarżone orzeczenie w części dot. orzeczenia o karze z pkt. 1 oraz rozstrzygnięcia zawarte w pkt. 2-4 co do orzeczonego wobec oskarżonego środka probacyjnego w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności i poddania go w okresie próby dozorowi kuratora oraz zobowiązania podjęcia i wykonywania pracy zarobkowej i w tym zakresie przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Kamiennej Górze do ponownego rozpoznania. Przy ponownym rozpoznawaniu sprawy Sąd Rejonowy wyda stosowne rozstrzygnięcie zgodnie z obowiązującym porządkiem prawnym.

Kierując się powyższą argumentacją, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej wyroku.

[J.J.]

[a.ł]

Małgorzata Bednarek

Igor Zgoliński

Antoni Bojańczyk